

प्रवेश सं० १८२११

विषयः पुराणा नि हासिम.

क्रम सं० —————

नाम भागवतम् (दशम स्कन्धः)

ग्रन्थकार —————

पत्र सं० ३-४२

श्लोक सं० —————

अक्षर सं० (पंक्तौ) १६ पंक्ति सं० (पृष्ठे) ८

आकारः ७.२" x ४.७"

14513

लिपिः दे. ना.

आधारः की.

वि० विवरणम् अपू०

पी० एस० यू० पी०—७७ एस० सी० ई०—१६५१—५०.०००

क. ३२३२

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

सार्द्धं कृतवान् सात्वतां पतिः ८ वृजे वसन् कि
 मकरोन्मधुपुण्यां च केशवः भ्रातरं चावधीकंस
 मातुरस्तातदर्हणम् ९ देहं मानुषमाश्रित्य क
 तिवर्षाणि वृद्धिभिः मधुपुण्यां सहावात्सीत्यन्यः
 कल्प्यभवत्प्रभोः १० एतदन्त्यश्च सर्वमेमुनेः क
 ष्वविचेष्टितं वक्तुमर्हसि सर्वज्ञप्रदधानाय वि
 स्मृतं ११ नैषातिदुःसहा क्षुमां त्यक्तो दमपि बा
 धतं पितृवन्मुरवां भोजय्युतं हरिकण्ठमतः १२

MISSING PAGE 1 TO 2

सूत उवाच एतन्नीशम्यभ्यगुनंदनस्य धुवादेवै-
 य्यासकिः स भगवानथ विष्णुरात प्रत्यर्च्य क-
 स्म चरितं कलिकल्मषघ्नं व्याहर्तुमारभत भा-
 गवत प्रधानः १४ श्रीशुक उवाच सम्यग्व्य-
 वसिता बुद्धिस्तव राजर्षि सत्तमः वासुदेवक-
 थायां ते यज्जातानैष्टिकिरतिः १५ वासुदेव-
 कथा प्रहस्यः पुरुषांस्त्रीन्पुनतिहि वक्तां प्र-
 हस्यं श्रोतुस्तत्यादसलिलं यथा १६ भूमि

द्वैमन्यपव्याजदैत्यानीकशतायुतैः प्राक्रांता
 भूमिभारेण ब्रह्माणंशरणं ययौ १७ गोभूत्वा
 शुमुखिखिन्नारुदंतीकरुणं विभोः उपस्थि-
 तं तिकेतस्मै ब्यसनं समवोचत १८ ब्रह्मा
 तदुपधार्यथ सह देवैस्तया सह जगाम
 सत्रिनयनं स्तीरं क्षीरपयोनिधेः १९ तत्र
 गर्त्वे जगन्नाथं देवदेव वृषाकपिं पुरुषं पुरु-

ब्रह्मतेन उपतस्थे समाहितः २० गिरं समाधौ गग
 ने समीरतं निशम्य वेधा त्रिदशानुवाच ह गं
 पौरुषी मे शृणुतामराः पुन विधीयतामाश्रुतयेव
 माचिरं २१ पुरैव पुंसावधृतो धराज्वरो भवद्गिरं
 शैर्यं दुष्पजन्यतां सयावदुर्मामरमीश्वरेश्वरः
 स्वकालशक्त्या क्षपयंश्चरेद्भुवि २२ वसुदेव
 गृहे साक्षात् भगवान् पुरुषः परः जनिष्येत्

प्रियार्थं त्वां संभवन्तु सुरस्त्रियः २३ वासुदेव
 कलानंतः सहस्रवदनं स्वरार्द्रं अगतो भविता
 देवो हरेः प्रियच्चिकीर्षया २४ विष्णोर्मोया जगत्
 तीमया संमोहितं जगत् प्रदिष्टा प्रभुरांशेन का
 र्माद्यैः संभविष्यति २५ श्रीशुक उवाच इत्य
 दिश्यामरगराण् प्रजापतिपतिर्विभुः आश्वास्य
 चंहीगीर्भिस्वधामपरमं ययौ २६ शुरसेनो
 यदुपतिमथुराया वसतुरी मथुरान् शुरसेन

नांश्चविषयान्बुभुजेपुरा २० राजधानीततः सा
 भूत्सर्वपादवभूजं मथुरांभगवान्यत्रनित्यं
 सन्निहतोहरिः २८ तस्यानुकर्हिचित्तशौरिर्वसुदे
 वकृतोदहः देवकासूर्ययसाईप्रयाणोरथमारु
 हन् ९ उगृसेनसुतःकंसोस्वसुःप्रियचिकी
 र्षया रश्मीन्रुह्यानांजग्राहरोक्तेरथशतैर्दृ
 तः ३० चतुःशतंपारिवर्हंजानाहेममालिनां
 अश्वानामयुतंसाईरथाचत्रिषट्शतं ३१ दा०

सीनांसुकुमारीणांदेशतेसमलंकृते दुहित्रे
 देवकः प्रादात्त्रयानेदुहितृवत्सलः ३२ शंख
 सूर्यमदंगाश्चनेदुर्दुभयःसमं प्रयाणप्रकृ
 तेतावत्वरवध्वोःसुमंगलं ३३ पथिप्रगृहि
 रांकंसमाभाष्याहाशरीरवाक् अस्यास्त्वाम
 ह्मोगर्भोहंतायांवहसेबुधः ३४ इत्युक्तःस
 खलःपापोभोजानांकुलपांसनः भगिनीहंतुमा

रथ्यः ऋषाणिकचेजहीत् ३५ तंजुगुपसितक
मीरांनशंसंनिरपैत्रपं वसुदेवोमहाभागउवा
चपरिसांतयन् ३६ वसुदेवउवाच आध्यनीय
गुराः शूरैर्भवान्भोजयशस्करः सकथंभगीनीह
न्यात्त्रियमुदाहर्षवर्षि ३७ मृत्युर्जन्मवतांवी
रदेहेनसहजायते अद्यवाढ्यशतांतेवामृत्युर्वैप्रा
णिनांध्रवः ३८ देहेपंचत्वमापन्नेदेहीकर्मण्य

जोवश देहांतरमनुप्राप्यप्राक्तनंत्यजतेवपु ३९
वृजन्तिष्ठन्पदैकेनयथैवैकेनगच्छति पश्चात्
राजलूकैवंदेहीकर्मगतिंगतः ४० स्वप्नेयथा
पश्यतिदेहमीद्रशंमनोरथेनाग्निनिविष्टचेत
नः द्रष्टुंश्रुताभ्यामनसानुसंन्युच्चिंतयन्
प्रपद्यतेतत्किमपिह्यपस्मृति ४१ प्रतोय
तोधावतिदैवचौदितंमनोविकारात्मकमाय

पंचसु गुरोषु मायारचितेषु देसौ प्रपद्यमा
 नः सह तेन जायते ४२ ज्योतिर्घणैर्वैदिक
 पार्थिवेष्वद्समीरवेगानुगतं विभाव्यते ए
 वं स्वमायारचितेषु सौ पुमान् गुरोषु रागानु
 गतो विमुह्यति ४३ तस्मान्न कस्यचिद्रोहमात्र
 माचरे स तथा विधः अत्र त्रयः क्षेममन्विच्छन् द्रोभ्यु
 र्वै परतो जयं ४४ एषा तवानुजा बाला रुपणा पु

त्रकोपमा हंतुं नार्हसि कल्याणी मिमांसा दीनवत्स
 लः ४५ श्रीशुक उवाच एवं स सामभिर्ज्ञेदैर्बोध्य
 मानोपि दारुणं न न्यवर्तेत कौरव्यपुरुषादाननु
 व्रतः ४६ निर्वैधं तस्य तं ज्ञात्वा विचिंत्या न कटुं दु
 मि प्राप्तं कालप्रतिव्योदु मिदं तत्रान्वपद्यतेः ४७
 मृत्युर्बुद्धिमता प्रोक्षीयापि दुर्द्विबलौ दयं यद्यसौ
 न निवर्तेत नापराधोऽस्ति देहि ४८ प्रादाय मृत्यु
 वे पुत्रान् मोक्षयेत् रुपणा मिमांसा सुता मे यदि जा

मेरन्मृत्युर्जीनमिषेतचेत् ४८ विपर्ययोवाकिन्न
 स्यादितिर्धानुदुरत्यमा उपस्थितो निवर्तेत नीवृतः
 पुनरावृत्तेत् ४९ प्रजेर्यथादासुवियोगयोगयोरद
 दतो न्यत्र निमित्तमस्ति एवं हि जंतोरपि दुर्विभाव्यः
 शरीरसंयोगवियोगहेतु ५० श्रीशुक उवाच एवं
 विमृश्य तं पापं यावदात्मनि दर्शनं पूजयामास वै
 शौरिर्वहुमानपुनःसरं ५१ प्रसन्नवदनां भोजो
 नशंसं निरपत्रपं मनसा दूयमानेन विहसन्निद

मब्रवीत् वसुदेव उवाच न ह्यस्यास्तेभ्यं सौ
 म्यघट्टे प्राह शरीरवाक् पुत्रान्समर्पिषिष्ये स्या
 यतस्तेभ्यमागतं ५४ श्रीशुक उवाच ॥ स्वसु
 र्वधान्निवृत्ते कंससहाक्यसारवित् पुत्रान् प्र
 वसुदेवो पितृप्रीतः प्रशंस्य प्राविश जुहं ५५ अ
 थ काल उपावृत्ते देवकी सर्वदेवता पुत्रान्
 प्रसुषुवे चाष्टौ कन्या चैवानुवत्सरं ५६ की
 र्तिमतं प्रथमं जंकं सयानक दुंदुभि प्रर्पया

मासकच्छेरासो नृतादतिबिह्वलः ५७ किंदुः
 सहंतुसाधूनां विदुषां किमुपैक्षितं किमका
 र्यैकदर्पासंदुस्मजं किंधृतात्मनां ५८ द
 ह्वासमन्वतक्षीरेः सत्ये चैव व्यवस्थितिं कंस
 सुष्टमनाराजन् प्रहसन्निदमब्रवीत् ५९
 प्रतिपातुकुमारो यं न ह्यस्मादस्ति मे भयं प्रह
 माष्टु वयोः पुत्रान्मृत्युर्मे विहितः किलः ६० त
 येति सुतमादाय यमावानकदुंदुभिः नाभ्यनंद

ततहाक्रमसन्तोषिजितात्मनः ६१ नंदाद्या
 ये ब्रजे गोपायाश्चामीषांच योषितः वृष्मयो
 वसुदेवाद्या देवक्याद्या यदुस्त्रिय ६२ सर्वे वै
 देवताप्राण्य उभयोरपि भारत ज्ञातयो बंधुसुहृ
 दो ये च कंसमनुवृताः ६३ गतेष्ववसुदेवतु देव
 कार्यार्थमुद्यतः एतत्कंसाय भगवान्शशंसा प्रेत्य
 न्नरदः ६४ भूमेर्भीराय मारुणानां देत्यानां च वधो
 द्यमं रुवेर्विनिर्गमेकं सोऽयं हन्मत्वा सुरानिति दे

वकागर्भसंभूतं विष्णुचस्यवधं प्रति ६६ देवकी
 वसुदेवं च निगृह्य निगृह्य हीनं जातं जातम्
 हस्तु त्रंतयोरजनशंकया ६७ मातरं पितरं भ्रा
 तृन्सर्वीश्वसुहृदः सखीन् घृतिह्यसुतपोलु
 धाराजानः प्रायशो भुवि ६८ आत्मानमिह सं
 जातं जानन् प्राक् विष्णुनाहतं माहासुरं काल
 नेमियदुभीः सव्यरुध्यतः ६९ उग्रसेनं च पित
 रं यदुभोजांधकाधिपं स्वयं निगृह्य बुभुजे शूर

सेनान् महाबलः ७० इति श्रीभागवते महापुराणे द
 स्कंधे कृष्णवतारो नाम प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुक उ
 वाच प्रलंबवक्त्राण्यरुणवर्तमहाशनै मुष्टि
 कारिष्टदिविदपूतनाकेशिधेनुकैः १ अनेश्चासुर
 भूपादेवीराण्यभौमादिभिर्युतः यदूनांकदने च क्रेब
 लीमागधसंश्रयः २ ते पीडिता निविंशुः कुरुपां च वि
 लकैकयान् शाल्वान्विदभीनिमधान्विदेहान् कौ
 शल्यान्पि ३ एकेतमनुरुधाना ज्ञातयः पर्वुषा

सते मथुरायां स्थिताश्चैव ये कूराद्या विशोपते ४
 हतेषु षट्सु बालेषु देवक्या ज्ञौगसे निना सम
 सो वैष्णवं धाम यमनंतं प्रचक्षते ५ गर्भो बभू
 व देवक्या हर्षशोकविवर्द्धनः भगवानपि विद्यात्मा
 विदित्वा कंसजं भयं ६ यदुनां निनाथानां यो मा ज
 यांसमादिशत् गच्छं देवि ब्रजं भद्रं गोप गोमिरलं
 कृतं ७ रोहिणी वसुदेवस्य भार्या सौ नंदगोकुले
 अन्याश्च कंससंविघ्ना विचरेषु वसंति हि ८ देवक्या

जहरे गर्भवेष्मन्धाममामकं तत्संनिरुष्य रोहि
 ण्या उदरे संनिवेशय ९ अथाहमंशभागेन देवक्याः
 पुत्रतां शुभे-प्रस्थामित्वा यशोदायां नंदपत्न्या भवि
 ष्यति १० अर्द्धिष्णंति मनुष्यास्त्वं सर्वकामवरे श्व
 रीं ध्रुवोपहारवलिभिः सर्वकामवरः प्रदं १० ना
 मधेया विकुर्वन्ति स्थानानि च न राभुवि दुर्जतिभद्र
 कालीति विजया वैष्णवीति च ११ कुमुदाचंडिकाक
 ष्मा माधवी कन्यकैति च मायानारायणी शानीशा

रदेत्यविकेति च १२ गर्भसंकर्षणं तं वै प्राहुः संक
 र्षणं भुवि रामेति लोक रमणं दलभदं वलौक्य
 श्रीशुक उवाच संदिष्टैः वं भगवता तथेत्यामि
 ति बहुचः प्रतिजह्य परि क्रम्य गांगता ततथा
 करोत् १४ गर्भे प्रणीते देवक्यारोहिरं यो ग
 निद्रया प्रहो विस्मृतो गर्भ इति पौराविचुक्रुशु
 १५ भगवानपि विश्वात्मा भक्तानमभयंकरः प्रावि
 वेशं भ्रांशभागेन मनः प्राणकटुं दुभिः १६ स विभ्र

श्रीरुद्राध्यामभाजमानो यथारविः दुरासदोति दुर्द
 र्भे भूतानां संबभूव ह १७ ततो जगन्मंगलमच्यु
 तांशं समाहितं सूरसुतेन देवी दधार सर्वात्मकमा
 त्मभूतं काण्डायथानंदकरं मनसः १८ सा देवकी
 सर्वजगन्निवासिनिवासभूता सुतरां नरेजे श्री
 जेंद्रजे हेति शिखरे वरुध्वं सरस्वती ज्ञानखले प
 थासती १९ तां वीक्षकंसः प्रभया जितांतरां
 विरोचयंती भवनं शुचिस्मितां आह्वय मे प्रा

एहरोर्हृदिर्गुहांध्रुवंशितोयन्नपुरेयमीदृशी २
 किमद्यतस्मिन्करणीयमाशुभेयदर्शितंत्रौनः
 विहंतिविक्रमं स्त्रियःस्वसुर्गुरुमत्यावधोयं
 मशःश्रियंहृत्यनुकालमायुः २१ स्वयंसजीवं
 स्वल्पसंपरेतोबनैतयोत्पंतनुशंसितेन देहे
 मतेतमनुजाःशपंतिगंतातमोधंतनुमानिनो
 ध्रुवं २२ इतिघोरतमाभ्यावात्सुनिघ्नतःस्व
 येप्रभु आस्तिप्रतीक्षंतज्जन्महरेर्वैरानुबंध

कत्र २३ आसीनःसंविशंस्तिष्ठन्भुंजानःपर्यटन्
 मही चिंतायानोदृष्टीकेशमपश्यत्तन्मयेजगत २४
 ब्रह्माभवश्चतत्रेत्यमुनिभिर्निरदादिभिः देवैःसानु
 चरैःसाकंगीर्भिर्वृषणमीडतु ब्रह्मादय ऊचः स
 त्ववतःसत्यपरंत्रिसत्यंसत्यस्ययोनीनिहनंचसत्यं
 सत्यस्यसत्यंमृतसत्यनेत्रंसत्यात्मकंत्वांशरसंप्रप
 न्ना २५ एकायनोसौद्विफलस्त्रिमूलश्चतुरसःप
 चविधबडात्मा सप्तवगृहविटपोनक्षोक्षौदशशु

दशदीक्षिर्गोहादि वृक्षः २७ त्वमेक एवास्य
 सतः प्रसूतिः स्वसंविधानं त्वमनुग्रहश्च त्व
 मायया संबृतचेतसत्वापश्यन्ति नानाविपश्चि.
 तोमे २८ विभर्षिरूपाण्यवबोधज्जात्माक्षमायतो
 कस्यचराचरस्य सत्वोपपन्नानि सुखावहा
 निसतामभद्राणि मुहुः खलानां २९ त्वया बुज
 क्षाखिलसत्त्वधाम्निसमाधिनावेशतचेतसेके त्वत्पा
 दपोतेन भहत्कृतेन कुर्वन्ति गो नत्सपदं भवाब्धि

३० स्वयं समुत्तीर्ष्य सुदुस्तरं द्युमं प्रवाही वैभीम
 मदभ्रसौ हृदाः भवत्यदां भो कृहना वमंत्रते नि
 धाय याताः स दनुग्रहो प्रवान् ३१ येन्ये रविं
 दाक्ष विमुक्तमानि न सस्यस्तभावादविश्रुतबु
 द्धयः प्राकृत्य कृच्छ्रेण परंपदं ततः पतंत्य धोन्ना
 द्रतयुष्मदं द्रव्य ३२ तथा न ते माधवतावकाः क
 चित् प्रशंति मार्गं त्वत्त्वयिवर्द्धसौ हृदा त्वया भिगु
 सा विचरन्ति निर्भया दिनाय कानीक पमूर्द्ध सुप्रभो

३३ सत्त्वं विष्णुं श्रुयते भवान्स्थितौ शरिरि रंश्रे पठ
 पायनं वपुः वेदक्रियायोगतपः समादिभिस्तु वा ह
 रं येन जनः समीहते ३४ सत्त्वं न चेद्वातरि दं निजं
 भवो हि ज्ञानमज्ञानमिदं पमार्जनं गुणप्रका
 शैरनुमीयते भवान्प्रकाशयते यस्य च येन वा गु
 णः ३५ जनाम रूपे गुणकर्मजन्मभिर्निरूप
 त तव्येतदस्य साक्षिणः मनो वचो भ्यामनुमेयव
 र्त्मनो देवक्रियाया प्रतिपत्त्यथापि हि ३६ प्रवन्

व

ग्रहान् संस्मरयंश्च चिंतयन्नामानिरूपाणि च
 मंगलानि ते क्रियासु यस्तु चरणा रविंदयोरा
 विष्टचित्तो न भवाय कल्पते ३७ दिव्याहरे स्या
 भवतः पदो भुवो भारो पनीतस्तं जन्मने शतुः
 दिव्याकिंतां तत्पदकैः सुशोभनैर्दृष्ट्या मर्गाद्यां
 चतवानुकंपितं ३८ न ते भवस्येश भवस्य क
 रणं विना विनोदं च ततर्कयामहे भवो निरो
 धः स्थिति रय विद्यया कृता यतस्तस्य भया

श्रयात्मनि ३९ मत्स्याञ्चकक्षपवराहनृसि
 हहंसराजन्यविप्रविबुधेषुकतावतार त्वं
 यासिनस्त्रिभुवनंचतथाधुनेशभारंभुवोहर
 यदूतमवंदनंते ४० दिष्ट्यावतेकुक्षिगतःपरः
 पुमान्प्रसेनसाक्षाद्गवान्भवायन माभूद्
 यंभोजपतेममूर्खोर्गोतायदूनांभवितातवात्म
 जः ४१ श्रीशुक उवाच इत्यभिष्टयपुरुषंयद्रूप
 मनिदंयथा ब्रह्मेशानौपुरोधायदेवाःप्रतिययुर्दि

वं ४२ इतिश्रीभागवतेमाहापुराणेदशमस्कन्धेगर्भ
 गतविष्णोःकृतब्रह्मस्तुतिद्वितीयोऽध्यायः २ श्रीशुक
 उवाच अथसर्वगुणोपेतःकालःपरमशौचनः प
 र्मेवाजनजन्मक्षेशातर्ह्यगृहतारकां दिशःप्रसे
 दुर्गगनंनिर्मलोदुगलीदमं महीमंगलभूयिष्ठ
 पुरग्रामब्रजाकरा २ नद्यःप्रसन्नसलिलाहृदा
 जलरुहश्रियः दिजालिकुलसन्नादस्तवकाव
 नराजयः ३ ववौवायुःसुखंस्पर्शपुरण्यगंधव

हः श्रुचिः ऋग्यजुश्चदिजातीनां शांतास्तत्र समिं
 धत ४ मनास्यासम्प्रज्ञानि साधूनामसुर
 ऊहां जायमाने जने तस्मिन्नेदुर्दुर्दुभयोदि
 वि ५ जगुः किन्नरगंधर्वाः तुष्टुवुः सिद्धचारण
 विद्याधराश्च ननुरशरोभिः समं मुदा ६
 मुमुचुर्मुनयो देवाः सुमनांसि मुदा भिताः
 मंदं मंदं जलधरा जगर्जुरनुसागरं ७ निशी
 येतमनुभूते जायते नेजना र्दने देवक्या देव

रूपिण्या विष्णुसर्वगुहाशयः प्राविशसीद्यथा
 प्राच्यादिशीदुरवपुष्कल ८ तमदुतं बालक
 मंबुजे क्षणं च त्रुर्भुजं शंखगकाद्युदायुधं श्री
 वत्सलक्ष्मणलशोभिकौ सुभं पीतांबरं सांद्र
 पयोदसी जगं ९ माहाहं वैदुर्यकिरीटकुं
 लं त्विषापरिषक्तसहस्रकुंतलं उद्रामकां
 च्छगदकं कणदिभिर्विरोचमानं वसुदेव
 रक्षतः १० सविस्मयोत्पुष्टविलोचनो हरिं

सुतं विलोक्यान कदुं दुःखिस्तदा कस्मावतारो
 त्ववसंभ्रमोऽस्य न मुदा हि जेभ्यो मुतमात्पुनो ग
 वां ११ प्रथेनमस्तौ दवधार्य पूरुषं परं न तां
 गः कृतधीः कृतजलिः स्वरो द्विधा भारतसू
 तिका गृहं विरोचयंतं श्रीः प्रजाववित् १२ व
 सुदेव उवाच विदितोऽसि भवान् साक्षात्पु
 रुषः प्रकृतेः परः केवलानुभवानंदस्वरूपः
 सर्वबुद्धिद्रक् १३ स एव स्वप्रकृतेर्दं सृष्ट्वा

ग्रेत्रिगुणात्मकं तदनं त्वं ह्यप्रविष्ट प्राविष्ट इ
 व भाव्यसे १४ यद्येमे विकृताभावास्तथा ते
 विकृतैः सह नानावीर्याः प्रथग्भूता विराजं
 जनपंतिहि १५ संनिपत्य समुत्पाद्य द्रश्यं ते नु ग
 ता इव प्रागेव विद्यमानत्वात् तेषां मिह संभवः १६
 एवं भवान् बुध्यन्तु मे यत्तद्वक्ष्ये गीर्द्धौर्गुणैः सन्नयित
 तु गृहः प्रनादृत्तत्वाद्दहिरंतं न ते सर्वस्य सर्वा
 त्मनः प्राप्तावस्तुनः १७ यस्मात्तनो द्रश्यगुणेषु सन्नि

तिव्यवस्य ते स्वयन्निरेकतो बुधः विनानुवादं भवत
 न्मनीषितं सम्यग्य तस्मै कमुपाददत्युमान् १८
 त्वतोऽस्य जन्मस्थितिं संयमान् विभो वदंत्यनीहा
 दगुरादविक्रियात् त्वयि श्वरे ब्रह्मणि नो विरुध्य
 ते त्वदाश्रयत्वा दुर्चर्यते गुणैः १९ सत्त्वं त्रिलोक
 स्थितये स्वमायया विभर्षि शुक्लं त्वलुवर्णमान्
 मनः सरणीय रक्तं रजसो पवृंहितं कृष्णं च व
 र्णं तमसा जनात्यये २० त्वमस्य लोकस्य विभो

कि

रिरक्षिषुर्ज हेवती रोगं ममारिव लेख्यः राज
 न्यसं सा सुरकोटिपूषपैर्निर्व्यूहनामानि ह
 निष्यसे चमूः २१ प्रपंतमस्यस्तव जन्म
 नौग्रहे शुत्वा गजास्तैन्यवधीत सुरेश्वरः स ते
 वत्तारं पुरुषैः समर्पितं शुत्वा धुनैवाभिसरत्यु
 दायुधः २२ श्रीशुक उवाच अथैनमात्मजं वी
 ष्य महापुरुष तत्क्षणं देवकी तमुपाधावत्कसा
 भीतामुचिस्मिता २३ देवकुवाच रूपं यत्तस्या

हु रव्यक्तमाद्यब्रह्मज्योतिर्निर्गुणनिर्विकारं सत्ता
 मात्रं निर्विशेषं निरीहं सत्त्वं साक्षादित्युरध्यात्म
 दीपः २४ नष्टे लोके द्विपराधी वसाने महाभूते
 ष्वाधिभूतंगतेषु व्यक्ते व्यक्तं कालवेगेन याते
 भवो नैकः शिष्यते शेष संज्ञः २५ यो यं काल
 सस्य ते व्यक्तबंधो चेष्टामाहुः श्रेष्ठते येन विश्व
 म् निमेषादिर्वत्सरांतो महीयान् तं त्वेशानं क्षे
 मचामप्रयच्छे २६ मर्त्यो मृत्युर्व्यालभीतः य

हु रव्यक्तमाद्यब्रह्मज्योतिर्निर्गुणनिर्विकारं सतामात्रं
 निर्विशेषं निरीहं सत्त्वं साक्षादित्युरध्यात्मदीपः २४
 नष्टे लोके द्विपराधी वसाने महाभूते ष्वाधिभूतंगतेषु
 व्यक्ते व्यक्तं कालवेगेन याते भवानैकः शिष्यते शेष
 संज्ञः २५ यो यं कालसस्य ते व्यक्तबंधो चेष्टामाहुः
 श्रेष्ठते येन विश्वम् निमेषादिर्वत्सरांतो महीयान् तं त्वे
 शानं क्षेमचामप्रयच्छे २६ मर्त्यो मृत्युर्व्यालभीतः पलाय
 नस्तर्हीनलोकान् निर्भयनाधिगच्छन् त्वयादाबुजं

प्राप्यद्रव्ययाद्यस्वस्थशेतेमृत्युरस्मादपैति २० स
 त्वंघोरादुज्जसेनात्मजान्नास्वाहितस्तान्मृत्युवित्र
 सहासिद्रूपं चेदंपौरुषं ध्यानधिष्ण्यमाप्रत्यक्षं मा
 द्रशां त्वं हृषीष्ट २८ जन्मते मय्यसौ पापो मा विं
 घात्तमधुसूदन समुद्रिजे भवके तो कंसा दहम
 धीरधी २९ उपसंहर विश्वात्मन्महोरूपं म
 लौकिकं शंखचक्रगदापद्मश्रियाजुष्टं तुभ्यं
 ३० विश्वं यदेतत्स्वतनो निशांते यथावकाशं पुरु

षः परोभवान् विभर्ति सौम्यं मम गर्भं जो भूदहो नृलो
 कस्य विडम्बनं महत् ३१ श्रीभगवानुवाच त्वमे
 व पूर्वसर्गे भूः पृथ्विः रवायं भुवो सति तदा यं सुतया
 नाम प्रजापतिरकल्मष ३२ भुवां वै ब्राह्मणं दिक्षौ
 प्रजासर्गे यदा ततः सन्नियम्येद्रियगामंते पाद्ये प
 रमंतपः ३३ वर्षं वा तात प हिमधर्मं कालगुणाननु
 सहमानौश्वासरोधविनिर्मुक्तमनो मत्तौ ३४ शी
 र्णं पृष्णीं निलाहारावुपशांतेन चैतसा मत्तः कामा

नभीसंतीमदाराधनमीहत्तु ३५ एवंवांतप्यतो
 स्तीव्रंतपःपरमदुष्करं दिव्यवर्षसहस्रा
 रिहादशेयुर्मुदात्मनो ३६ तदावांपरितु
 होहममुनावपुष्पानद्ये तपसाश्रद्धयनित्यं
 भक्त्याचहृदिभावित ३७ प्रादुरासंवरदरा
 द्युवयो कामदित्या व्रियतांवरइत्युक्ते
 मादृशोवाचतः सुतः ३८ प्रजुष्टगाम्यविष
 यावनपन्थौचदंपती नवब्राथेपवर्जमेमोहि

तौमममाथया ३९ गतेमयिमुर्वलोकेशीलौक
 यैर्गुरौः समं तेमयिमुर्वलब्धावरंमस्तद्रशंसु
 तं ग्राम्यान्भोगान्भुंज्यायुवांप्राप्तमनोर
 थौ ४० प्रदृष्ट्वान्यतमंलोकेशीलौकार्यगुरौ
 समं अहंसुतोवामभवंप्रश्निर्गर्भेइतिश्रुतः
 ४१ तयोर्वीपुनरेवाहमदित्यामासकश्यपात्
 उपेद्रइतिविरयातोवामनत्वाच्चवामनः ४२
 ततीष्टेस्मिन्भवेहंवैतेनैववपुष्पामुवां जा

तोमूयस्तयोरेवसत्यमेव्याहृतंसति ४३ एत
 ङां दर्शितं रूपं प्रागजन्मस्मरणायते नान्यथा
 मयद्वं ज्ञानं मर्त्यलिङ्गेन जन्यते ४४ पुवां मां
 पुत्रभावेन ब्रह्मभावेन चासकृत् चिंतयन्ने
 कृतस्नेहोपास्ये तैर्जतिपरां ४५ श्रीशुक उवाच
 इत्युक्तासीदृशीस्तूष्णीं भगवानात्ममायया पि
 त्रैः संपश्यतौ सद्यो बभूवः प्राकृतः शिशु ४६
 ततः श्वशुरिर्भगवत् प्रचोदितः सुतं समादाय

ससूतिकाग्रहात् यदा बहिर्गंतुमिच्छेत्तर्ह्यजा-
 यायोगमायाजनिनंदजायया ४७ तथा हतप्र-
 त्ययसर्ववृत्तिषु द्वाः स्थेषु पौरेष्वनुशायते श्वथः
 शरस्तु सर्वे पिहितादुरत्यया वृहत्कपारायसकी-
 लसंखलैः ४८ ताः कृष्णवाहेव सुदेवप्रागते स्वयं
 व्यशीर्यंत यथा तमोरवेः ववर्ष पर्जन्य उपांशु ग-
 र्जितः शोभोन्वगाढारिनिवारयन् फरौ ४९ मद्यो
 निवर्षत्यसकृद्यमानुजागंभीरतो यौघजवोर्मिकेनि

ला भयानकावर्तशतकुलानदीमार्गेददौमिंधुरि
 वःश्रियःपते ५० नंदब्रजंशौरिकपेत्यतत्रतान्गोपा
 न्प्रसुप्तानुपलभ्यनिद्रया शिशुंयशोदाशयनेनि
 धायतत्सुतामुपादायपुनर्गहनगात्र ५१ देवका
 शयनेन्यस्यवसुदेवोद्यदरिका प्रतिमुच्यपदोर्लो
 हमास्तेपूर्ववदावृतः ५२ यशोदानंदपत्नीचजातं
 परमबुध्यतः नतद्विंशपरिश्रान्तिद्रयापगतस्म
 तिः ५३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधे श्री

कृष्णजन्मनितृतीयोध्ययः ३ श्रीशुकउवाच
 बहिरंतःपुरहारःसर्वाःपूर्ववदावृताः ततोबाल
 ध्वनिंश्रुत्वाग्रहपालासमुष्णिता १ तेनतूत्सुमु
 पबृज्यदेवकागर्भजन्मतत् आचरयुर्भोजरा
 जाययदुहिगुःप्रतीक्ष्यते २ सतत्यानूत्सुमुत्था
 यकालोपमितिविह्वलः सूतीग्रहमगात्तूत्सु
 प्रस्वत्नन्मुक्तमूर्ध्निजः ३ तमाहभ्रातरंदेव
 वीकपराककरोसती स्तुभेयंतवकल्याणि॥

स्त्रियं माहं तु महं सि ४ बहुबोहिं सितभ्रातः शिश
 वः पावको पुमाः त्वया दैवनि सृष्टेन पुत्री कैका प्र
 दीयता ५ नत्वं हं ते ह्यवरजा दीनीत सुता प्रभो ६ ह
 सतु महं सि मंदायाः प्रजे मां चरमां प्रजा ७ श्रीशु
 क उवाच उपगृह्यात्मजामेवं रुदं त्यादीन दीनवत् या
 चित्तस्त्वा विनिर्भर्त्य हस्तादचिच्छिदे खलः ७ तां गृही
 त्वा चरणयोजात्तमात्रां षसुः सुतां प्रपोषयच्छि
 त्वा पृष्टे स्वर्थीन् नूतितसौ हृदा ८ सा तदस्तासमु

रजे

त्यस्य सद्यो देवं वरं गता प्रदश्यंता नुजा विष्णोः सा यु
 धाष्टमहाभुजा ९ दिव्यस्त्रगंबरा ले परत्नान्नरणाभू
 षिता धनुःशुसेषु चर्मसिंहांखचक्रगदाधर १० सि
 धचा राणा जंडर्वैर पुरैः किं नरोऽपाह तोरुबह
 लिभिः स्तूयमाने दमब्रवीत् ११ श्रीचंडिकोवाच
 किमयाहनयामंदजातः खलु न वातकृत् यत्र क
 वा पूर्वशत्रुर्महिसीः रुपरां यथा १२ इति प्रभा
 ष्यंत देवीमाया भगवती भूवि बहुना मानिकेते

पुबहुनामावभूवहः १३ तथाभिहितमाक
 र्णकंसः परमविस्मितः देवकीवसुदेवं च
 विमुच्यः प्रसूतो ब्रवीत् १४ कंस उवाच
 अहो भगिन् य हो भाममया वांतव पाप्यना पुरु
 षा दइवाभ्येत्य बहवो हिंस्ता सुता १५ सत्त्व
 हंत्यक्तकरुण्यस्यक्तज्ञाति सुहृदरत्नः कां
 लोकान्वेगमिष्यामि वृहदेवमृतश्च स न १६
 देवमप्यनंतं वक्ति न मर्त्या इव केवलं यद्विश्रं

भादहं पापः स्वसुनिहतचान्शिश्न १७ मा
 शौचतं महाभाग वात्मवांश्चरुतं भुजः जंतवो
 न सदैकत्र देवाधीना सहासते १८ भुवि भौमा
 निभूतानि यथायां त्यपयानि चः नायमात्मा तथे
 तेषु विपर्येति यथैव भू १९ यथानैवं विदो भेदो य
 तस्मात्प्रविपर्ययः देहयोगवियोगो च संसृज्जिर्न नि
 वर्तते २० तस्माद्द्रेस्वतनयानू मया व्यादितानपि
 मानुशो च यतः सर्वः स्वकृतं विंदते वशः २१ प्रव

ऊतोस्मिहंतास्मीत्यात्मनं मन्यसे स्वदक् तावत्तदंभि
 मान्यस्योवाध्यबाधकतामियात् २२ क्षमध्वंममदौरा
 त्यंसाधवोदीनवत्सला इत्युक्ताश्रुमुखः पादौशा
 लः स्वस्तोरथागहीत् २३ मोचयामासनिगडांकि
 श्रुः कन्यकागिराः देवकीवसुदेवं च दर्शयन्ना
 त्मसौहृदं २४ भ्रातुः समनुत्ततस्यक्षांतरोष्णत्वे
 वकी व्यसृजदसुदेवश्च प्रहसतमुवाचह वसुदे
 व उवाच एवमेतन्महाभाग यथावदसि देहिनां प्र

ज्ञातप्रभवाहंधीस्वपरेतिभिदायतः २६ शोक
 हर्षत्रयदेष्टलोभमोहमदान्विताः प्रियोधुंतेन
 पश्यंति भावैर्भीवं प्रथग्दशः २७ श्रीशुक उवाच
 कंस एव प्रसन्ताभ्यां विश्रुतं प्रतिप्रापितः देव
 कीवसुदेवभ्यामनुज्ञातो धिर्दृहं २८ तस्यारा श
 त्रां व्यतीतायां कंसप्राहमंत्रिणः तेभ्यः प्राचक्षत
 सर्वे यदुक्तं योगमायया २९ प्राकण्यमर्जुगदि
 व तंतमूचुर्देशत्रयः देवान्प्रतिकृतामर्षीदैतेयानातिके

विसा ३० एवं चेत्तर्हि भोजे दपुरगामवृजादिषु
 अनिर्दिशानिर्दिशांश्च हनिष्यामो घवैशिष्यन् ३१
 किमुद्यमैकरिष्यन्ति देवाः समरभीरवः नित्यमुदि-
 ग्रमनसोज्याद्योषैर्घन्तुमस्तव ३२ अस्य तस्मै श-
 रव्रातैर्हन्यमाना समंततः जिजीविष च उत्सृज्य
 पलायनपरायण्यु ३३ केचित्प्रांजलयो दीन्यैस्तश-
 स्रदिबौकसः मुक्तकश्चिरवाः केचिद्दीन्यै इति वा-
 दिनः ३४ नत्वं विस्मृतशस्त्रास्त्राविरर्थं न भयसन्नि-

तान् हंसत्यासक्तविमुखान् भग्नचापानयुध्यतः
 ३५ किं श्लेमशूरैर्बिंबुधैरसंयुगविकथ्य नै-
 रहो जुषा किं हरिणा शंभुना वा वनौकसा ३६ किं
 मिद्रेणाप्यवीर्येण ब्रह्मणा वा तपस्यता तथापि
 देवास्तपत्यान्नोपेक्षन्ति मन्महि ३७ ततस्तन्म-
 लखननेनियुंश्वास्माननुव्रतान् यथा मया
 जेसमुपेक्षितो नृभिर्न शक्यते गूढपक्षि-
 किं नितं यथेन्द्रियग्राम उपेक्षितस्तथा रिपु-

महान्बलवान्चाख्यते ३९ मूलं विष्णुर्हि देवानां
 पत्रधर्मैः सनातनः तस्य च ब्रह्म गोविप्रसप्तोप
 नाः सदक्षिणाः ४० तस्मात्सर्वात्मनाराजन्
 ब्राह्मणान्ब्रह्मवादिनः तपस्विनो यत्नशीलान्
 गाञ्च हन्मो हविर्दुघा ४१ विप्रागावश्च देवाश्च त
 पः सत्यं दमः शमः श्रद्धा दया तितिक्षा च कृतवश्च
 हरेस्तनू ४२ सहि सर्वसुराध्यक्षो ह्यसुरविद्वद्गु
 हाशयः तन्मूला देवताः सर्वाः सेश्वरा स चर्तुर्मुख

४३ अयं वै श्रद्धोपायो यद्विष्णोर्विहंसनं श्रीशुक
 उवाच रावणं दुर्मतिप्रिः कंसः सहसं मन्त्रदुर्मतिः ब्रह्म
 हिंसाहितं तेन कालपाशावृत्तोसुरः ४४ सदिश्यसाधु
 लोकस्य कदने कदने प्रियान् कामरूपधरान् दि
 क्षदानवान् गृहं विशत ४५ तवैरजः प्रकृत्य
 स्तामसा मुढचेतसः सत्ताविदेवमाचैरुराराग
 तमत्यवः ४६ आयुश्चिप्यमशोधर्मं लोकनाशिव
 एव च हन्ति श्रेयांसि सर्वाणि पुंसो महदति क्रमम् ४७

इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे असुरमेव
 निश्चचतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीशुक उवाच नंद
 स्वत्मज उत्पन्नो जाताह्लादो महा मना बहुयवि
 प्राग्देवज्ञानस्त्रातः शुचिरलंकृतः १ वाचयित्वा
 स्वस्य यनं जातकर्म त्वजस्य वैः कारयामास
 विधिवत्पितृदेवार्चनं तथा २ घेनुनां नियुते
 प्रादादिप्रेभ्यः समलंकृते तिलाद्रीन्समरत्नौघा
 न्शतकौभ्यं वरावतान् ३ कालेन स्त्रानशौचा

स तदा ह रिद्रातैलभूषिता विचित्रधानुर्वहं स्तावसूकं च
 भ्यां संस्कारैस्तपसेज्यया शुच्यांतिदानैः संतुष्ट्या
 दद्यात्प्रात्मात्मविद्यया ४ सौमंजल्यगिरोवि
 प्राः सूतमागधवंदिनः गायकाश्च जगुर्नैर्दुर्भयै
 दुंदुभयो मुहुः ५ वृजः संमृष्टसंस्मितवराजिर
 गृहांतरैर्विचित्रैश्च जापताकाश्च चैलापह्ववतो
 रशोः महार्हवस्त्राभरणांकंचुकी ह्मीषभूषिता
 गोपाः समाययुराजन्मनोपायनपारायः ८६
 गोपश्चाकर्णमुदितायशोदायाः स्रंसवं प्रात्मा तो

नंभषयांचक्रुर्वस्त्राकल्याजनादिभि १ न
 वकुंकुमकिंजल्कमुखपंकजभूतयः बलि
 भिःस्वरितंजग्मुः प्रद्युश्रोण्यश्चलत्कुचा १०
 गोप्यःसुमहमरिंकुंडलनिष्ककंघ्रश्चित्रांब
 रापश्चिशिरवाच्यतमात्यवर्षाः नंदालयंसबल
 मोवजतीर्विरेजुर्व्यालोलकुंडलपयोधरहारशो
 भाः ११ ताःशिवःप्रयुंजानाश्चिरंपाहीतिवालके
 हरिदातून्तैलादिःसिंचित्योजनमुज्जुगु १२ प्र

वाद्यंतविचित्राणिवादित्राणिमहोत्सवे कलेवि
 श्वेश्वरेनंतेनदस्यवृजमागते १३ गोपाःपरस्य
 रंहृष्टादधिशीरधतांबुभिः प्रसिंचित्योविलिं
 पंत्योनवनीतैश्चचिक्षिपु १४ नंदोमहामनास्ते
 भ्योवासोलंकारगोचनं सूतमागधवंदिभ्योद्ये
 न्योविद्योपजीविनः १५ तैस्तेःकाभैरदीनात्मायो
 षोचित्तमपूजयत् विष्णोराराधनार्थोयस्वपुत्र
 स्योदयायच १६ रोहिणीचमहाभागानंदगोपा

त्रिनंदिता व्यचरदिव्यवासः स्त्रक्कंठाभ
 रराभूषिता १७ जनप्रारभ्यनंदस्य वज्र
 सर्वसमृद्धिमान् हरेर्निवासात्मगुणैरमा
 क्रीडमभूत्तपः १८ गोपान्गोकुलरक्षायं
 निरूपा मधुरांगतः नंदः कंसस्य वार्षिक
 करं दातुं कुरूदहः १९ विसुदेव उपश्रुत्य
 भ्रातरं नंदमागतं ज्ञात्वा दत्तकरं राज्ञेययो
 नंदवमोचने २० तं दृष्ट्वा सहसोऽप्याय देहे

प्राणमिवागतं शीतः प्रियतमं दोर्भ्यं सखजे
 प्रेमविकृतः २१ पूजितः सुखमासीनः प
 स्वानामयमादृतः प्रसक्तधीः स्वात्मजबो
 रिदमाहाविशंपते २२ दिष्ट्या भ्रातः प्रवय
 सद्गुहानीमप्रजस्यते प्रजाशायानिवृत्तस्य प्र
 जायत्समपद्यतः २३ दिष्ट्या संसारचक्रे स्मिन्
 वर्तमानपुनर्भवः उपलब्धो भवानद्यदुर्ध्वं प्रि
 यदर्शनं २४ नैकत्र प्रियसंवासः सुहृदांचित्रक

मरणां प्रोद्येन ब्रह्मातानां ब्रह्मस्रोतसो यथा ५
 कश्चित्पशव्यनिरुजं त्रयंबुतं रावीरुधं बृह
 रुवनंतदधुना यत्रासौ त्वंसुहृदः २६ भ्रात
 र्ममसुतः कश्चित्मात्रासह भवद्वजे तातं भवं
 वं त्वं मन्वानो मय्यामुप तालितैः २७ पुंसस्त्रि
 वर्गो विहितः सुरुदो ह्यनुभावितः न तेषु लिङ्गमा
 नेषु त्रिवर्गो र्थाय कल्प्यते २८ नंद उवाच ॥ प्रहो
 ते देवकी पुत्राः कंसेन बहवोरुताः एकावसिष्टा च राजा

कन्यासापि दिवं गता २९ नूनं ह्यदृष्टमिष्टो
 यमदृष्टपरमोजनः ॥ प्रदृष्टमात्मनस्तत्त्वं यो
 वेदसनमुत्पति ३० वसुदेव उवाच करो वै वा
 र्धिको दत्तो राज्ञे दृष्टावपंचवः नेह स्थेयं बहु
 तिष्ठ संत्युत्पानाश्च गोकुले ३१ श्रीशुक उवाच इति
 नंददयोगोपाः प्रोक्तास्तैश्चैरिणमपुः ॥ प्रनोभिरनुदुष्ट
 भुक्तैस्तमनुत्पाद्य गोकुले ३२ इति श्रीभागवते महा
 पुराणे दशमस्कंधे वसुदेवसंगमो नाम पंचमोऽध्यायः

श्रीशुक उवाच नंदः पथिवचः शोरेर्नम्रमेति विचिं
 तयन् हरिं जगाम शरणा मुत्पाता गमशं कितं के
 सैनप्रहिताघोरा पूतना बालघातिनी शिशुंश्च
 चारनिघ्नं तीपुरग्रामवृजादिषु २ नयत्रश्रव
 णादीनि रक्षोघ्नानि स्वकर्मसु कुर्वन्ति सात्वतां
 भर्तुपातुधान्यश्च तत्र हि ३ शाखे चर्येकदोषे
 त्यपूतनानंदजो कुलं योषित्वा माययात्मानं
 प्राविशत् कामचारिणी ४ तां केशवं धव्यतिश

क

कमलिकां वृहन्ति तं वस्तनकृद्मध्यामा सुवाससं
 कं पितृर्लभूषणं विषो ह्यसत्कुंतलमंडितानना ५
 बलुष्यता पांजविसर्जवीक्षितैर्मनोहरंती वनितां
 वृजौ कसां प्रमंसतां भोजकरेण रूपिणी गोप्यः
 श्रियंदृष्टमिवागतां पतिं ६ बालगृहस्तत्र विचि
 न्वती शिशून् यदृच्छयानंदगृहे स दंतकं वा
 लप्रतिक्लान्निजोक्तं तेजसं ददश्यत लोपि मि
 वाहिता भस्मि ७ विबुध्यतां बालकमारिकागहं

चराचरात्मासनिमीलितेक्षणः अनंतमारोपय
 दंतमंतकंपथोरंगसत्तमबुद्धिरज्जुघ्ना ८ तां
 तीक्ष्णं चित्तामतिवामचेष्टितां वीक्ष्यातराकोशप
 रिश्रदासिवत् वरस्त्रियंतत्प्रभयावधर्ष्यते निरी
 क्षमासौजननीहितिष्ठतां ९ तस्मिंस्तनंदुर्जरवीर्य
 मुल्लसंघोरांकमादायशशोददावथ गाढंकराभ्यां
 भगवान्प्रपीणतत्प्राणैः समंरोषसमन्वितं पिवत्
 १० सामुंचमुंचालमिति प्रभाषिणी निपीणमाना

खिलजीवमर्मणि विवृत्यनेत्रे चरयोभुजौ मुहुः प्र
 खिन्नगात्राक्षिपतीरुरोदह ११ तस्याश्वनेनाति
 गभीररंहसासादृर्महीद्यौश्चचौसगृहा रसा
 दिसाश्च प्रतिनेर्दुरैजनाः पुनः क्षितौ वावनिपातशंकमा
 १२ निशाचरीं प्रव्यथितसूनाव्यसुव्यादायकेशांश्च
 रणोन्मुजावपि प्रसार्य गोष्ठे निजरूपमास्थिता व
 ज्राह तो वत्र इवापतन्त्य १३ पतमानोपित
 देहस्त्रिगब्यूत्यंतरदुमान् चूर्णीयामासराजे

दमहृदोसीतदद्भुतम् १४ इषामात्रोऽष्टासं
 गिरिकंदरनासिकं गंडशैलस्तनंरौदं प्रकी
 र्णकरामुर्ध्वं १५ अंधकूपगभीराक्षं पुलि
 नारोहभीषणं वधसेतुभुजौ वंशिश्रुन्य तो
 पहृदोदरः १६ संतत्रसुःस्मत्तदीक्ष्य गोपा
 गोप्यकलेवरं पूर्वतुतन्निःस्वनितभिन्नह
 त्कर्णमस्तका १७ बालंचतस्याउरसि क्री
 डंतमकुतोऽयं गोपस्त्राणंसमभ्येत्य जगद्गु

जीतसंभ्रमाः १८ यशोदारोहिणीभ्याताः समं बा
 लस्य सर्वतः रक्षां विंदधिरेसम्यगोपुकृभ्रमरा
 दिभिः १९ गोमूत्रेण स्नापयित्वा पुनर्जीरजसार्भ
 कं रक्षांचक्रुः सशक्ततादादश्यां गेषु नामभिः २०
 गोप्यः संस्पृश्य सलिलाः प्रगेषुकरयोपृथक् न्य
 स्यात्तन्मध्यबालस्य बीजन्या समकुर्वतः २१ प्र
 व्यादजोऽधिमणिमांस्तव जावथो रूपतोऽच्युत
 कटितदंजगरं हयास्य हृक्केशवस्त्वदुरईश इन

स्तकं विष्णुर्भुजं मुखं मुरुक्रमईश्वरकः २२ च
 क्रयतः सहगदो हरिरस्तु पञ्चात्वत्याश्च यो रुनु
 रशीमधुहाजनः श्व कौशेषुशंरवरगायउपर्यु
 येन्द्रतार्थ्यः क्षितौ हलधरः पुरुषसमंतात् २३ इदि
 याणि हृषीकेशः प्राणान्नारायणो वतुः श्वेतद्वीपप
 तिश्चित्तमनोयोगेश्वरो वतु २४ प्रथमि गर्भस्तुतेबु
 डिमात्मानं भगवान्परः क्रीडंतं पातु गोविंदः शया
 नं पातु माधव २५ वृजंतमव्याहैकुंगप्रासीनं त्वा

श्रियः पति भुजानं यज्ञभक्तपातु सर्वग्रहभयंकरः
 षडकिन्योपातु धानश्च कृष्णं दायेर्भकाग्रहाः भू
 तप्रेतपिशाचाश्च यक्षरक्षो विनायका २७ कौटरा
 रेवती ज्येष्ठा पूतना मातृका दयः उन्मादा ये स्व
 पस्मारा देहे प्राणोद्विमाजूह २८ स्वप्रदृष्टामहो
 त्याता वृद्धबालग्रहाश्च ये सर्वतस्यंतु ते विष्णो
 नामग्रहराभीरव २९ श्रीशुक उवाच इति
 प्रणववर्णी त्रिर्गोपि त्रिः कृतरक्षसां पाययि

त्वास्तनं माता सन्य वेश यदात्मजे ३० ताव
 न्नं दादयौ जीपाः मथुराया वृजंगता विलो
 क्य पूतनादेहं बभूवुरिति विस्मिता ३१ नूनं
 तवर्षि संजातो यौ गे शो वा समासतः सराव
 दृष्टो ह्युत्पातो यदा दानक दुंदुभि ३२ कलेव
 रं पशुभिश्च श्रित्वा न ते ब्रजौ कसः दूरे क्षिप्त्वा
 वयवसो निदहत्काष्ठ विहितं ३३ दह्यमान
 स्य देहस्य धूमश्चाग्नु रुसौरजः उक्षितः कल

निर्भुक्त सपद्याहत पाप्मनः ३४ पूतनालोक
 बालघ्नीराक्षसीरुंधिराशना जिघांशया महर
 ये स्तेनं दत्वा पश्यति ३५ किंपुनः श्रद्धया भक्त्या
 कृष्णाय परमात्मने यक्ष्मि पतमं किं नुरक्ता
 स्तन्मातरो यथा ३६ पश्यां भक्तिं हृदि स्थाभ्या
 वंश्याभ्यां लोकवन्दितैः प्रजं यस्या समाक्रम्य
 भगवानपि वस्तनं ३७ यातुधान्पि सास्वर्गमवा
 पजननी गति कृष्णभुक्त सुतक्षीराः किमु गावो नुमा

मातर ३८ पयांसियासामपिवन्मुत्रस्त्रेहृषता
 न्यले भगवान्देवकीपुत्रः कैवल्याद्यदिवलार्थद
 ३९ तासामादिरतंकृष्णकुर्वतीनांसुतेक्षणं न
 पुनः कल्पते राजसंसारं ज्ञानसंभव ४० कट
 धूमश्च सौरभ्यमवघ्रायवृजौकसः किमिदं कु
 त एवेति वदंतो ब्रजमाययुः ४१ ते तत्र वर्णितं गो
 पेषूतनागमनादिकं श्रुत्वा तन्निधनं स्वस्ति-
 शिशोश्चासन्सुविस्मिता ४२ य एतत्पूतनामो

नंदस्वपुत्रमादाय प्रोष्यागत उदारधीं मूर्खं व
 घ्राय पशमां मुदं लेभे कुरुकुरु ४३ य एतत्पू
 तनामोक्षं कृष्णस्यार्भकमभ्युतं शृणुयात् श्र
 द्ध्यामत्यो गोविंदं लभते रतिं ३ श्रीभागवते म
 हापुराणे दशमस्कंधे पूतनामोक्षो नाम षष्ठो
 ध्यायः ६ राजोवाच येन येनाधतारेण भग
 वान्हरिरीश्वर करोति कर्णरम्यानि मनोज्ञा
 तिचतः प्रभो १ पक्ष्मणवतो धैत्यरतिर्वित्त स

त्वं विशुद्धं चिरेण पुंस भक्तिर्हरौ तत्पुरुषे
 वसरं तदेव हारं वदमम्यसे चेत् २ प्राप्ता
 न्यदपि रुहमास्य तोका चरितमभुतं मनुष्यं
 लोकमासाद्य तज्जातिमनुसंधत् ३ श्रीशु
 क उवाच कदाचिदौत्थानिककौतुकालवेज
 न्मर्क्षयोगे समवेतयोषितां वादित्रे गीतदि
 जमंत्रवाचकैश्च कारसुनोरभिषेचनं स
 ती ४ नंदस्य पत्नी कृतमज्जनादिकं विप्रैः

कृतस्वस्त्ययनं सुपूजितैः प्रनाम्य वासः स्रग्वी
 दृधेनुभिः संजातनिंदक्षमसीशयद्यनैः ५ श्रो
 त्थानिकौत्सुक्यमनामनस्विनीसमागताभ्युजय
 ती ब्रजौकसः नैवांशुलोदैरुदितं सुचेतसारुद
 रस्तनार्थी चरणबुदक्षिपत् ६ प्रधः शयान
 स्य शिशोरथोत्पकं प्रवालमृदं धिहंतं व्यवर्तत
 विध्वस्तनानारसकुप्यभानं व्यतस्य चक्रक्षविभि
 न्नकूवरं ७ दृष्ट्वा यशोदा प्रमुखा वजस्त्रिय

श्रोत्रानिकेकर्मणि या समागताः नंदादयश्चाभ्यु-
 तदर्शनाकुलाः कथं स्वयं वैशकटं विपर्यया-
 त् उच्यते वसितमतीशोपात्तगोपीश्वबालका-
 रुदता नेन पादेन क्षिप्तमेतन्न संखयः ७ नतेश्च
 दधिरे गोपाबालभाषितमेत्युत प्रप्रमेयबलं त-
 स्य बाह्यालकस्य नते विदुः ८ रुदंतं सुतमादा-
 यपशोदाग्रहशंकिता कृतस्वस्य यनं विप्रैः सु-
 नैः स्ननमपाययत् ११ पूर्ववत्स्थापितं गोपे

वैलिभिः सपरिच्छदं विप्राहुत्वा च्छेपां च कुर्द-
 ध्यक्षतकुशांबुभिः १२ पंसूयान्तदंभेय्यहिं-
 सामानविवर्जिता नतेश्च सत्यशीलानामा-
 शिशोर्विकलाकृता १३ इति बालकमादा-
 यसामर्ग्यं जुरुयाकृतैः हुत्वा चाग्निद्विजा-
 निभ्यः प्रादानं महागुणं १५ गावः सर्वे गु-
 णोपेता वासस्तृणरुक्मालिनी आत्म-
 जाभ्युदयार्थाय प्रादाने चान्वयुंजत १६

४२

१४८

महेश्वरः

विप्रामंत्रविदोयुक्तास्तैर्यः प्रोक्तास्तथाशिषः
तानिष्कलाभविष्यन्तिनकदाचिदितिस्फुरं
१७ देकदारोहमारूढंलावयन्तिसुतंसती
गरिमारंशिशोर्वोढंनसेहेगिरिकूटवन् १८
भूमौनिधायतंजोपीविस्मिताभारपीडिताम
हापुरुषमादध्यो जगतामासकर्मसु १९
दैत्योनाम्नातराणवर्तकंसमृत्युप्रचोदितः
चक्रत्वा तस्वरूपेणजहारासीनमर्भकं २०